

28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2026

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

† «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος)».

Βασιλείου ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ (†750). Προτερίου Ἀλεξανδρείας ἱερομάρτυρος (†457), Κυράννης νεομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (†1751). Κασσιανοῦ ὀσίου τοῦ Ῥωμαίου.

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

(διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως, πλὴν
καθισμάτων ἡχοῦ ἑβδομάδος & συναξαρίου)

* * * * *

Τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μὲ τὸ ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τοῦ ἁγίου [ἢ τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν ἐπὶ μνήμῃ ἑορταζομένου ἁγίου, ἐν ᾧ μετὰ τὸν ν΄ φαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. δίχα μὲν τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ΄ καὶ τοῦ Καὶ νῦν εἰς τὸ θεοτοκίον· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως»].

* * * * *

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος $\bar{\omega}\bar{\nu}$ Δι-Ϡ.

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι-θ

Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καν τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τῶ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος
σω σοντας ψυ χα α σ η μων

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Π αν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

θι νον ^ε αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Εἶτα, εἰς τὴν α' Στιχολογίαν φάλλομεν Καθίσματα Μαρτυρικά, τὰ κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον, μετὰ καὶ τοῦ Θεοτοκίου.

Καθίσματα. Μαρτυρικά.

^{Ἦχος Δι-Θ}
Ο ι μαρ τυ ρες σθ Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ
των ^ε στε φα νης ε κο μι σαν το της αφ θαρ σι
ας εκ σθ τθ Θε ο η μων ^ε σχοντες γαρ την ι σχυν σθ τθς
τυ ραν νης κα θει λον ^Δ εθ ραυ σαν και δαι μο
νων τα α νι σχυ ρα θρα ση ^ε αυ των ταις ι κε
σι αις Χρι σε ο Θε ος ^Δ σω στοντας ψυ χας η μων ^ε

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός ^Δ
εν τοῖς Ἄ γι οῖς Αυ τῶ ^Δ

Τ ων εν ο λω τω κο σμω Μαρ τυ ρων σθ ^ε ως πορ φυ
ραν και βυσ στον τα αι αι μα τα ^Δ η Εκ κλη σι α σθ
στο λι σα με ε ε ε νη ^ε δι αυ των βο α σοι Χρι

στε ο Θεος τω λαω σου τας οικτιρας σου
κατα απεμψον ειρηνην τη πολιτεια σου δω
ρησαι και ταις ψυχαις ημωντωμεγαλεος

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ,
εθαυμαστωσεν ο

Κυριος

Σταυρον οπλισαμενοι οι Αθλοφορισε

νικησαν ταμηχανηματα ταραχεκα

καεχθου Χριστε ο Θεος ημων ελαμψανως φω

στηρες τας βροτας οδηγυντες διδουσι ταας

ιασεις τοις ενπισται τισιν αυτων ταις ι

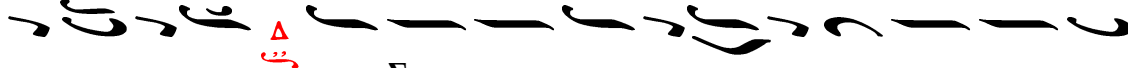

κεσαις σωσον τον κοσμον σου

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τὸ α΄.

Το απαωνος αποκρυφον και Αγγελους αγνω

στον μυστηριον δια σου Θεο το κε τοις επι

γης πεφανερωται Θεος εν ασυγχυτω ενωσει

 σαρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων

 κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το

 πλαστον ε σωσενεκ θα να τουτας ψυ χας η μων ^ε

Μετὰ δὲ τὴν β΄ Στιχολογίαν, τὰ παρόντα
Καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὀρθοδοξία, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, καταργήσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, καὶ ὀλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος, θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Θεῖον δῶρόν σε πρὸς σωτηρίαν, πάσῃ δέδωκε τῇ Οἰκουμένη, ὁ ἐν τοῖς ἄθλοις δυναμώσας σε Κύριος, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους ἰώμενος, καὶ τῶν σωμάτων τὰ πάθη τροπούμενος. Μάρτυς Θεόδωρε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ἦ τὸν ἀχώρητον, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου, Παρθένε ἄχραντε, κυοφορήσασα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως ἀνατείλαντα, Λόγον ἐνυπόστατον, καὶ Υἱὸν ὁμοούσιον, τοῦτον ἐκδυσώπησον, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσιν, Ὅσιοις, Ἀσκηταῖς, καὶ Δικαίοις, δοῦναι ἡμῖν λύσιν πλημμελημάτων.

* * *

[Εἶτα ἀναγινώσκωμεν τὸ Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου· τὸ δὲ Ἐγκώμιον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης ἀναγινώσκειται εἰς τὴν τράπεζαν.]

* * *

Ὁ Ν΄ φαλμὸς χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες τοῦ ἁγίου Θεοδώρου οἱ δύο·
ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς Γ', καὶ ὁ β' εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν, ἐκ τοῦ Τριωδίου,
ποίημα τοῦ ὁσίου Ἰωάννου Μητροπολίτου Εὐχαΐτων,
ἔχων Ἀκροστιχίδα, ἐν μὲν τοῖς πρώτοις Τροπαρίοις,
Ὁ Ἰωάννης·

ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς·

Τήρων ὁ κλεινός, δόξα πρώτῳ Σαββάτῳ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Τὸ ΤΜΕ ὀρίζει καὶ τὸν κανόνα τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας προφανῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τῶν μοναχικῶν Τυπικῶν προβλεπομένου κανόνος τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς. Ἄλλ' ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου δὲν ἔχει θέσιν, ἐφ' ὅσον οὔτε τὰ στιχηρὰ αὐτοῦ ἐψάλησαν εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Θὰ ἐνεδείκνυται ἴσως νὰ προταχθῆ κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἄ τροπάριον ἐκάστης ὥδῆς τοῦ ἄ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν Θεοτόκον, παρέλκει ἡ πρόταξις κανόνος τῆς Θεοτόκου. (ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΥΠΙΚΟῦ π. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ ὑποσημείωσις 1182, σ. 615)

ᾠδὴ ἄ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα, σὲ τὴν ἀρρήτως γεννήσασαν, ἀπάντων προέθηκε, τῶν ἑαυτοῦ ἐκλεκτῶν· ὅθεν σήμερον, τὸν τούτου στεφανίτην, ὕμνουντες Πανύμνητε, σοὶ προεξάρομεν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι, τὸν ἀθλητὴν τὸν ὑπέρλαμπρον, τὸν ὀνομαστότατον, καὶ περιβόητον, τὸν ἐν θαύμασιν, ἀπ' ἄκρων γῆς εἰς ἄκρα, ἐπίσημον ἄσματι, μέλψω Θεόδωρον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος, ἐν ταῖς πενθίμοις ἀνέτειλε, καὶ τὴν σκυθρωπότητα, τούτων ἐφαίδρυνε· προεόρτια, προοίμια μακρόθεν, ἐκλάμφασα χάριτι, τοῦ θείου Μάρτυρος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαντίζει καθάρσια, τὴν Ἐκκλησίαν τοῖς αἵμασι, τὸ ἅγιον σφάγιον, ὃ προσελάβετο, ὁ τεθυμένος, καὶ θῦμα δεδεγμένος, τὸν ὑπεραθλήσαντα, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

ᾠραῖον κἂν ἄωρον, τὸ ἐορτάζειν νενόμισται· ἡ γὰρ ὠραΐσασα, τὰ πάντα Δέσποινα, καὶ νῦν ἔδειξε, τῆς μνήμης κοινωνοῦσα, τῶ προκινδυνεύοντι ταύτης δι' αἵματος.

Ἄτερος Κανὼν. Ποίημα τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου.

ᾠδὴ ἄ'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ θαυμαστός ἐν Ἁγίοις ὄντως Θεός, ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὰ ἐλέη σου Χριστέ, λόγον μοι δωρούμενος, ὡς ἂν, τὰ θαυμάσια τοῦ σοῦ, αἰνέσω Μάρτυρος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σταθερὸν ἐν τοῖς ἄθλοις καὶ καρτερόν, ἐν τοῖς πόνοις ἔδειξας,

Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ· τὸ ταχὺ δὲ πάλιν ἐφ' ἡμᾶς, βοηθείας φανερῶν, τῆς σῆς Θεόδωρε.

Δόξα.

Τὴν εὐσεβῆ τῶν Πατέρων πίστιν ψυχῆς, τῆς αὐτοῦ ὁ τύραννος, ἀπώσαμενος κακῶς, ἀσεβῆ ἠθέλησε βουλήν, τῷ Θεῷ προσκεκρουκῶς, ἀεὶ πορεύεσθαι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεορρήμωνων προρρήσεις πάλαι ἀνδρῶν, ἐπὶ σοὶ πεπλήρωνται, Μητροπάρθενε σαφῶς, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν ἀληθῆ, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑπερφυῶς καὶ φρικτῶς.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγῆ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδεῖν τὴν ἡμέραν τοῦ Υἱοῦ σου, ποθῶν ὁ χριστώνυμος λαός, εἰς τύπον ταύτης Δέσποινα, τανῦν προεορτάζουσι, σὲ φέρουσαν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν κλεινὸν Ἀθλοφόρον σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικᾷ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω· ὁ μέγιστος γὰρ ἐν ἀθληταῖς, εἰς εὐφροσύνην ἤμειψε, τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, τῆς εὐαγοῦς τὸ σύντονον, νηστείας τρέψας εἰς ἄνεσιν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοὶ τὸ δῶρον· καὶ γὰρ ἐξ οἰκείων Ἀθλητᾶ· οὓς γὰρ αὐτὸς κατώκισας, ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου, περιχαρῶς τὰ δῶρά σοι, τὰ τῶν ἐπαίνων προσάγομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καλλίστην κρηπίδα κατεβάλου, ταῖς σαῖς ἀριστεῖαις Ἀριστεῦ, τὸν θῆρα τὸν ὀλέθριον, τὸν πῦρ καὶ φόνον πνέοντα, καταβαλὼν ὡς πάρεργον, ὑπερφυοῦς γενναιότητος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυττήσας ὁ νέος ἀποστάτης, κατ' ἴσον δεινῶς τῷ παλαιῷ, καθάρματα τοῖς βρώμασιν, ὥσπερ ἰῶ συνέφυρεν· ἀλλὰ ψευστῆς ὁ δαίλαιος, κατεσοφίσθη τῷ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπλήσθη μὲν σύμπασα Παρθένε, τοῦ γινῶναι τὸν Κύριον ἢ γῆ, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ φάναντα· ἀλλὰ τοῖς θείοις Μάρτυσι, χάρις πολλῇ κρατύνασι, δι' ἑαυτῶν τὴν ἀλήθειαν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πρὶν τῆς Εὐας τοῖς ὠσί, ψιθυρίσας δολίως, τὸν Ἀδὰμ δι' αὐτῆς δέ, ἀπατήσας δολερῶς· αὐτὸς καὶ νῦν τὸν ἰόν, τῆς κακίας, πρὸς ἀπάτην κέχυκε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν δόλον εἶχε κατ' αὐτοῦ· ἔτρεφε τὴν μανίαν, κατὰ τῶν εὐθηνούντων· καιρὸν ἐζήτει εὐθῆ, καθ' ὃν τὸ μῖσος τελεῖν, ἐμελέτα, ὁ παρανομώτατος.

Δόξα.

Τῶν ἡμερῶν ἡ ἀπαρχή, τῶν ἁγίων ἐπέστη Νηστειῶν, ἐν αἷς ἅπας, Χριστιανὸς ἑαυτόν, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, ἐκκαθαίρει, πάντων ἀπεχόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου κραταιά, σκέπη καὶ προστασία, Παναγία Παρθένε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ τὴν δέησιν οἰκετῶν, τῶν ἐκ πόθου, σὲ μακαριζόντων ἀεί.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, στερρόως κατεφρόνησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Μαξιμίνου θωπείαις μὴ ἐκλυθεῖς, τοῦ Χριστοῦ δὲ τοῖς λόγοις ἀνδρειωθείς, εἰδώλων τὰ τεμένη, ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας, ἀθλητικῶς νικήσας, καλῶς τὸν ἀντίπαλον, προφητικῶς διήλθες, τὸ πῦρ ὡς ἐν ὕδατι· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων, πηγάζεις ἰάματα, τοῖς αἰτοῦσιν ἐκ πίστεως. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Ὑψίστου Πανύμνητε,

ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ ἐν γνώσει γενόμενον, τοῖς δαίμοσι παίγνιον· σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα· Φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ ἀκιβδήλου αἴγλης, φωτὸς ἀνεσπέρου σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. ᾠχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, * ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι δῶρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας· εὐσεβεῖ λογισμῷ κεκτημένος Χριστόν, ἀνεδείχθη κραταιὸς νικητῆς κατὰ τοῦ δολεροῦ, * ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου. (†747)

Στίχ. Ὁ Βασίλειος Χριστόν ἐν ψυχῇ φέρων,
Ψυχὴν σκιᾶς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριν.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδι ὀγδοάτη Βασίλειον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ῥιφείσης τιμῆς, σπουδαίως ἀντέστη τοῖς Εἰκονομάχοις. Ὅθεν κρατηθεὶς, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαχοῦντα ἔχων καὶ τὸν θεῖον Προκόπιον. Διὸ ἐξέσθη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φρουρᾷ παρεδόθη. Τοῦ δὲ τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη· καὶ τῆς φυλακῆς ἐξελθὼν, τῆς ὁμοίας ἐπεμελεῖτο διαγωγῆς· καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλείφων, καὶ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπανάγων ἐν διαφόροις καιροῖς, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐπόθησεν ἐκ βρέφους, χαίρων καὶ εὐχαριστῶν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Προτερίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας. (†457)

Στίχ. Ὁ Προτέριος σφάττεται τοῖς καλάμοις,
Ὁξυγράφου κάλαμος ὢν κατὰ πλάνης.

Οὗτος ὁ μακάριος πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ κατ' Ἀλεξάνδρειαν Ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνεληθοῦσιν Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλείστα τοῖς Ἁγίοις Πατράσιν ἀγωνισάμενος κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβάλλεται. Στασιαζόντων δέ,

ὅσοι τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου φρονοῦντες ἐτύγχανον, καὶ τὴν σιτοπομπίαν κωλύσειν ἐπαπειλησάντων, ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς Μαρκιανός, οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸν σίτον, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλούσιον ἀνάγειν διὰ τοῦ Νείλου παρεκελεύσατο. Ὅθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς λιμώξαντες, μεσίτην τὸν Ἀρχιερέα πρὸς τὸν Βασιλέα προβάλλονται. Ὁ δέ, τῇ τοῦ Ἀρχιερέως εἵξας παρακλήσει, πάλιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατάγεσθαι τὸν σίτον παρεκελεύσατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ, Τιμόθεός τις, τὴν ἐπωνυμίαν Αἴλουρος, ἀσέλγηνόν τινα νύκτα ἐπιτηρήσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελίοις ἄωρὶ τῶν νυκτῶν ἐπιστάς, Ἄγγελον ἑαυτὸν εἶναι ἔφησε, καὶ τῆς κοινωνίας ἀποστῆναι Προτερίου ἐπέσκηψε τούτοις. Οἱ δέ, ὡς ἀπλοϊκῶς ἐξαπατηθέντες, στάσιν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φεύγων, τὸν θεϊότατον Προφήτην Ἡσαΐαν ἐθεάσατο λέγοντα· Ὑπόστρεφον, κἀγὼ περιμένω διαδέξασθαί σε· τοῦτο δὲ ἐδήλου τάχα τὴν βιαίαν αὐτοῦ τελευταίαν.

Ὑποστρέφας οὖν, καὶ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ εἰσελθὼν, ὑπ' αὐτῶν ἐκείσε καλάμοις ὀξέσι κατασφάττεται. Εἶτα χειροτονοῦσιν ἀντ' ἐκείνου τὸν ἀπατήσαντα αὐτοὺς Τιμόθεον, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνάγουσιν. Ὅπερ μαθὼν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Λέων, τὸν μὲν Τιμόθεον ὑπὸ τὴν τῶν Ἐπισκόπων ἐξουσίαν κριθῆναι κανονικῶς ἐποίησεν· ὃν καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς Γάγγραν ἐξώρισαν· τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκοὺς εἰς τὸν τοῦ Ἀρχιερέως φόνον, μάστιγι καὶ δημεύσει παιδεύσας ὁ βασιλεὺς, ἕτερον Τιμόθεον ὀρθόδοξον, Σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονηθῆναι Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον παρεκελεύσατο. Καὶ οὕτως ἡ στάσις πέρας εἴληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἕξ μάρτυρες, οἱ ἐξ Αἰγύπτου, σὺν τῷ ἁγίῳ Προτερίῳ ἀθλήσαντες, ξίφει τελειοῦνται. (†457)

Στίχ. Ξίφει θανεῖν ἔγραψαν ἐξ Αἰγυπτίου,
Οἱ τοῦ χρόνου γράψαντες ἄθλους καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νέστορος, ἐπισκόπου Μαγύδου, σταυρῶ προσηλωθέντος καὶ τελειωθέντος. (~†250)

Στίχ. Οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ,
Νέστωρ ἀπλωθεῖς, τὸ προφητικὸν φάναϊ.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Πουπλίου ἡγεμόνος, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ σέβεσθαι τὸν Χριστόν, συνελήφθη παρὰ τοῦ ἄρχοντος Εἰρηνάρχου, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Καὶ ὁμολογήσας κατενώπιον αὐτοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, σταυροῦται· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαρίστους φωνὰς ἀφείς, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐπιστηρίζων, τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων γυναικῶν Κύρας καὶ Μαράνας, τῶν ἐν Βερόροια τῆς Συρίας ἀσκητικῶς διαλαμψασῶν. (ε' αἰ.)

Στίχ. Καταξιοῦνται Μαράνα τε καὶ Κύρα,
Σαρκὸς μαρασμῷ, κυριεύειν τοῦ πόλου.

Ταύταις πατρὶς μὲν ἢ πρὸ ἕω κειμένη Βερόροια· γένος δὲ τὸ τῆς πατρίδος ἐπίσημον· ἀνατροφὴ δὲ τῷ γένει συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τούτων ἀπάντων ὑπεριδοῦσαι, καὶ εἴσω γενόμεναι τινὸς οἰκίσκου, πηλῷ τε καὶ λίθοις ἀναφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυρίδιον μικρὸν ἐάσασαι, δι' αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν τροφήν εἰσεδέχοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμέναις γυναιξὶ διελέγοντο, καὶ τῷ Θεῷ τὰς δοξολογίας ἀνέπεμπον. Καὶ ὅλον μὲν τὸν

ἐνιαυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διῆγον, μόνον δὲ τὸν τῆς Πεντηκοστῆς καιρὸν τὴν διάλεξιν ἐποιοῦντο. Τοῖς δὲ σώμασιν ἔφερον σιδήρου βάρους ἄπειρον, τὰ δὲ περιβόλαια μέγιστα εἶχον· ἀσιτεία δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονῆ τοσοῦτον διήνεγκαν, ὡς διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἅπαξ μεταλαμβάνειν τροφῆς, ἐπὶ τρεῖς ὄλους ἐνιαυτούς.

Ἄλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον Τάφον τοῦ Χριστοῦ πορευθεῖσαι, οὐδεμίαν τροφῆς ἀπήλαυσαν, μέχρις ἂν τὴν προσκύνησιν ἐποιήσαντο. Καὶ πάλιν ἐπανελθοῦσαι, ἄσιτοι τὴν πορείαν διήνυσαν· τὸ δὲ τῆς ὁδοῦ μήκος σταδίων ὑπῆρχεν εἴκοσι. Καὶ εἰς τὸ τῆς καλλινίκου Θέκλης τέμενος ἀπελθοῦσαι, ὡσαύτως διεπράξαντο. Αὗται μὲν οὖν τοιαύτη πολιτεία τὸ θῆλυ κατακοσμήσασαι γένος, πρὸς τὸν ποθοῦμενον ἀνέδραμον Κύριον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι Νυμφᾶς ὁ ἐν Λαοδικεῖα καὶ Εὐβουλος ὁ ἐν Ῥώμῃ, οἱ μνημονευόμενοι ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται. (α' αἰ.)

Στίχ. Χριστοῦ φυτεία Χρισταπόστολοι δύο,
Χριστῷ σύνεισιν Εὐβουλος Νυμφᾶς ἅμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀβιρκίου, ξίφει τελειωθέντος.

Στίχ. Χριστοῦ λατρευτῆς αὐχένα τμηθεὶς ξίφει,
Θεῶν λατρευτὰς Ἀβίρκιος αἰσχύνει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Βάρσος, Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πανήγυριν ῥέοντος ἐκλιπὼν βίου,
Σύνεστι Βάρσος Ἀγγέλων πανηγύρει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ, ἐρημίτου ἐν Κονδάτῳ (Condat) τῶν ὁρέων Ἰούρα (Jura) ἐν Γαλλίᾳ. (†460)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰλαρίου, πάπα Ῥώμης. (†468)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Λιβίου, πολιούχου ὁμωνύμου κώμης (Llanlibio) ἐν Ἀγγλεσέῃ (Anglesey) τῆς Οὐαλίας. (ς' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐπισκόπου Μαεδόκου (Máedóc), πολιούχου ὁμωνύμου κώμης (Llanmadog) ἐν Οὐαλίᾳ. (ς' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ῥουελίνου (Ruellinus), διαδόχου τοῦ ἁγίου Τουδβάλου (Tudwal), ἐπισκόπου Τρεκόρου (Trecorum, Tréguier) ἐν Βρεττάνῃ τῆς Γαλλίας. (ς' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Σιλβανοῦ (Sillan, Silvanus), μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Κομγάλλου (Comgall), καὶ β' διαδόχου αὐτοῦ ὡς ἡγουμένου τοῦ ἀββαείου Βανγόρης (Bangor) ἐν Ἰρλανδίᾳ. (~†610)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Ὑαροσλάβου τοῦ σοφοῦ, μεγάλου ἡγεμόνος Νόβγκοροντ καὶ Κιέβου. (†1054)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μ (40.000) μαρτύρων, πυρὶ τελειωθέντων ὑπὸ τῶν Μαμελοῦκων Τούρκων. (ιγ' αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ μακαρίου Νικολάου, διὰ Χριστὸν

σαλοῦ, ἐν Πσκόφ τῆς Ῥωσίας. (†1576)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας νεομάρτυρος Κυράννας, τῆς σωφρονεστάτης παρθένου, ἕξ Ὁσσης, κατὰ τὴν Θεσσαλονίκην ἐν δεινοῖς βασάνοις τελειωθείσης. (†1751)

Στίχ. Κυράννα παθῶν καὶ βασάνων κυρία,
Φανεῖς ἀπῆλθε πρὸς Κύριον Κυρίων.

Εἶτα τὸ παρὸν τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Σαββάτῳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τὸ διὰ τῶν Κολλύβων παράδοξον θαῦμα τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ἐορτάζομεν.

Στίχ. Τροφῆ κολλύβων, ἐστιᾶ Τήρων πόλιν,
Τροφὴν τιθεὶς ἄπρακτον, ἡλιγισμένην.

Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου, μετὰ Κωνστάντιον τὸν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου υἱόν, τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας κρατήσαντος, καὶ ἀπὸ Χριστοῦ εἰς εἰδωλολατρείαν μεταθεμένου, διωγμὸς κατὰ Χριστιανῶν ἐγείρεται μέγιστος, ἐμφανῶς τε ἅμα καὶ ἀφανῶς. Ἀπειπὼν οὖν ὁ δυσσεβῆς τοῦ κολάζειν ὡμῶς, ὁμοῦ δὲ καί, ἀναφανδὸν ἀπανθρώπως, οὕτω πειράζει Χριστιανούς, αἰσχυρόμενός τε καὶ ὑπειδόμενος, ἵνα μὴ προστίθωνται πλείονες, κεκρυμμένως πῶς μιᾶναι τούτους ὁ δόλιος καὶ ἀνόσιος ἐβουλεύσατο. Ὅθεν καὶ τηρήσας, ὡς τὸ ἡμέτερον ἔθνος Χριστοῦ, κατὰ τὴν πρώτην τῶν ἁγίων Νηστειῶν Ἑβδομάδα, μᾶλλον ἀγνίζεται, καὶ προσανέχει Θεῷ, τὸν Ἐπαρχον τῆς πόλεως μετακαλεσάμενος, κελεύει τὰ πιπρασκόμενα συνήθη ὄνια ἐκ τοῦ μέσου ἀπαγαγεῖν· ἕτερα δὲ ὄνια προθεῖναι τῇ ἀγορᾷ, ἄρτους δηλονότι καὶ πόματα, τοῖς ἐκ τῶν θυσιῶν αὐτοῦ αἵμασι ταῦτα πρότερον ἀναμίξαντα, καὶ ἐν τῷ φυράματι ἐκμιάναντα· ὡς ἂν, ἀπὸ νηστείας ταῦτ' ὠνούμενοι, μᾶλλον ἐν τῇ καθάρσει μιαίνοντο. Αὐτίκα τοίνυν ὁ Ἐπαρχος εἰς ἔργον ἄγει τὸ προσταχθέν· καὶ προτίθησι τὰ ἐκ τῶν θυσιῶν καὶ ἀλισγημάτων μεμιασμένα βρωτὰ καὶ ποτὰ, ἐν πάσῃ τῇ ἀγορᾷ. Ἄλλ' ὁ πάντα ὀρῶν τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμός, καὶ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, καὶ ἡμῶν τῶν δούλων αὐτοῦ αἰὲν προμηθούμενος, καὶ τὰς μυσσαράς τοῦ Παραβάτου καθ' ἡμῶν ἐπινοίας διέλυσε· τῷ γὰρ τῆς πόλεως Ἀρχιερεῖ Εὐδοξίῳ, οὐκ ὀρθῶς, καὶ ταῦτα τὸ σέβας τυγχάνοντι, ἐπιπέμπει τὸν μέγαν αὐτοῦ ἀθλοφόρον Θεόδωρον, τὸν ἀπὸ τοῦ Τηρωνικοῦ τάγματος, Τήρωνα ἐπονομαζόμενον. Καὶ δῆτα ὕπαρ, οὐκ ὄναρ αὐτῷ ἐπιστάς, οὕτωσίπως φησὶν· Ὅσον τάχος διεγερθεῖς, τὸ τοῦ Χριστοῦ συνάγαγε ποίμνιον, καὶ κέλευε ἀσφαλῶς, μηδένα μηδέν τι τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ προβεβλημένων ὠνήσασθαι· θυσιῶν γὰρ αἵμασι ταῦτα παρὰ τοῦ ἀσεβεστάτου βασιλέως μεμιάνται. Τοῦ δὲ διαπορουμένου καὶ διερωτῶντος· Καὶ πῶς ἂν ῥάδιον εἶη τοῦτο, τοῖς μὴ εὐπόρως οἴκοθεν ἔχουσι, μὴ ἀπὸ τῶν τῇ ἀγορᾷ προβεβλημένων ὠνήσασθαι; Ὁ Ἅγιος, Κόλλυβα χορηγήσας, φησὶν, αὐτοῖς, τὴν ἔνδειαν παραμύθησαι. Τοῦ δὲ διαπορουμένου καὶ ἀγνοοῦντος, καὶ τί ἂν εἶη ταῦτα, διαπυθνομένου, τὰ Κόλλυβα; ὁ μέγας Θεόδωρος φησὶ· Τὸν ἐψητὸν σίτον· οὕτω γὰρ ἡμῖν ἐν Εὐχαΐταις λέγειν εἰώθαμεν. Ἐξακριβούμενος δὲ ὁ Πατριάρχης, τίς ἂν εἶη οὗτος ὁ τοῦ χριστωνύμου λαοῦ προμηθούμενος; Ὁ Ἅγιος αὐθις τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς Θεόδωρος, ἔφη· Ὁ παρ' αὐτοῦ βοηθὸς ὑμῖν ἀρτίως ἀποσταλεῖς. Διεγερθεὶς οὖν εὐθέως ὁ Πατριάρχης, καὶ τῷ πλήθει ἀναγγείλας τὰ ὀραθέντα, καὶ οὕτω διαπραξάμενος, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον ἀλύμαντον τῆς τοῦ ἐχθροῦ καὶ

παραβάτου διετήρησεν ἐπινοίας. Ὁ δὲ τὴν αὐτοῦ ἐνέδραν ἐπιδῶν ἐλεγχεθεῖσαν, καὶ τὸ μηδὲν ἀνύσασαν, καὶ ἰκανῶς αἰσχυνηθεῖς προβληθῆναι καὶ πάλιν τὰ συνήθη τῆ ἀγορᾶ προσέταξεν ὦνια. Ὁ μὲν τοι τοῦ Χριστοῦ λαός, τῆς Ἑβδομάδος ἤδη ἐπιτελεσθείσης, τὴν εὐχαριστίαν ἀποτινοῦντες τῷ εὐεργέτῃ καὶ Μάρτυρι, κατὰ τὸδε τὸ Σάββατον, διὰ Κολλύβων, τὴν αὐτοῦ μνήμην γεγηθότες ἐποίησαν. Ἐκτοτε οὖν οἱ πιστοί, καὶ μέχρι τῆς δεῦρο τὸ θαῦμα ἀνανεούμενοι, ἵνα μὴ ἐξίτηλον τὸ τοσοῦτον ἔργον τοῦ μάρτυρος τῷ χρόνῳ γένηται, τὸν μέγαν Θεόδωρον διὰ Κολλύβων γεραίρομεν.

Τοῦτον δὲ τὸν μέγαν Θεόδωρον ὁ δυσσεβῆς Βρίγγας, ἐπὶ Μαξιμίνου ἐμαρτύρησεν, αἰκισθέντα πρότερον, εἶτα τὸν νεῶν τῆς θεᾶς ἐκεῖνων ἐμπρήσαντα, καὶ τοῖς πένησι τὸν κόσμον αὐτῆς διαμερισάμενον· τινῶν δὲ καὶ εἰς λόγους αὐτῷ ἐλθόντων καὶ μεταθέσθαι βουλομένων αὐτόν, καὶ συμβουλευόντων, οὐκ οὐκ ἠνέσχετο. Πολλὰ τοίνυν παθῶν, ὕστερον καμίνου ἀναφθείσης μεγάλης, κατ' αὐτῆς ἀκοντίζεται· μήτε δ' ἐξ ἐκείνης παθῶν, ἐν μέσῳ ταύτης τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

A ^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος ⁶ και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι ^{7x} και ο φθη σο μαι ^{Πα} φαι δρωσπα νη γυ ρι
 ζων ^{B8} και α σω γη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα ^{7x}

ὠδὴ γ'

T ^{B8} ους σου ους υ μνο λο γας Θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θο νος πη γη ^Δ θι α σον συ γκρο
 τη σαν τας ^M πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον ^{Πα} και εν ^{B8}
 τη θει α δο ξη σ8 ^Δ στε φα νων δο ξης α ξι ω

σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α ζον θει αν βλ ην της
 εκ της Παρ θε ε νσ ς σαρ κω σε ως σσ τσ υ ψι
 στσ ο ο προ φητης Αβ βα κσμ κα τα νο ων ε
 κραυγα α ζε δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

E ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σσ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χες εν μη η τρα των ε πι πα αντων
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι
 τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

T ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ἐλάτρευσαν τῆς κτισθῆς θεοφρονες παρά τον κτισθῆς ἀλλὰ πύρος ἀπειλήν ἀνδρείως πατήσαντες χαίροντες ἐψάλλον Ὑπερῶν ἡμετέρων Κυρίου καὶ Θεοῦ εὐλογητοῦ εἰ

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγείς ἐν τῇ κοίμῳ νόστος τοκοθεοτοκιδεσωσατο τοτεμεντυπμενος νυνδεε νεργμεε νος τὴν οἰκμενην ἀπασαν ἀγειρει ψαλλῶσαν τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ταερ γα καὶ ὑπερψουοτε εἰς παντας αἰῶνας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{B8}
Με γα λυ νει η ψυ χη μ8 τον Κυ ρι ον ^ε ^{7χ} και
η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μ8 ^Δ ² ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μ8 ^ε ^{7χ}

^{B8}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^{7χ} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^{7χ}

2 ^χ ^{B8}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δ8 λησ αυ τ8 ^ε ^{7χ} ι δ8 γαρ α πο τ8 νυν μα
κα ρι ^χ 8 σι με πα σαι αι γε νε αι ^ε ^{7χ}

^{B8}
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^{7χ} την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^{7χ}

3 ^χ ^{B8}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 **χ** **B8** **ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **χ** **B8** **ε** **ζ** Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ςς πει νων τας ε νε πλησεν α γα
θω ων και πλθ τθ εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ

ςς
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6
Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τθ
μνη σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τθ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πασ γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χσ μενος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα τα ι ε ρα
θau μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-Θ

Σ τε φα νη φο ο ρος Α α γι ε πα ρε
στωσ συ υν Α γγε ε λοις τω τσ Χρι στσ δ νυν
Βη η μα τι και φω τος τσ δ ε κει ει θεν πλη ρσ
με νος Α α θλο φο ο ρε την ει ρη νη ην τω κο ο
σμω α δι α λει ει πτωσ πρε ε σβευ ε και η
μιν σω ω τη ρι ι αν τοις ευ σε βω ω ω ω σ την
φω σφο ρον μνη μηνσ ε ε κτε λσ δ σι Θε ο δω
ρε πα νο ολ βι ε Μα ρ τυς η γλα α ἰ σμε ε

νε

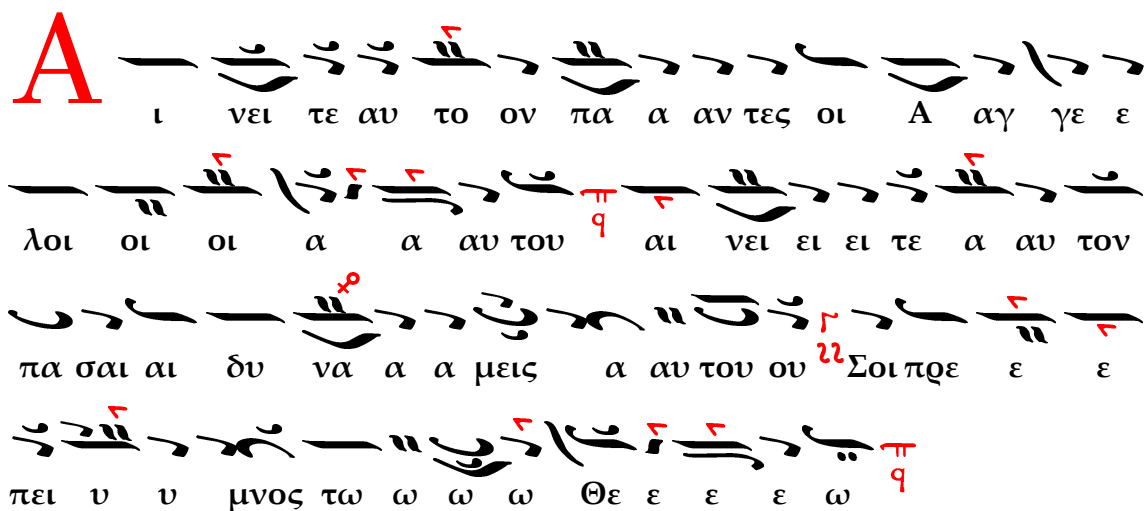
Θεοτοχίον.

Ε ν τη γαστρι ισχυριος ἀπολυ
μενονκοσμον φθορας ἀνακαλεεσθαι
βλαθηθεις ὡσπερ οιοι δὲν ἐσκηνωσεθε
εοτοοκεσωτηρια ἀνδρα ἀντες ευ
ροντες εκβοωωμεν σοι χαιρετοτῶσ Α
γγεελαπανευκλεεεεεεσ γυναιξιν
εν πασαις ευλοογημεενη και γαρ χαραν ε
κυυησας πασητηοιοικεμεενη

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Παφ

Π ασαπνοηαινεσαατωτον Κυυυ
ριιιιον αινειτε τον Κυριον εκτωων
ουραων αινειτε ααυτοον εν τοις
υψιιιστοις Σοι πρεεπειυυμνος
τωωωω Θεεεεεω

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστεία τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοί, ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, συμφώνως συνελθόντες, ὠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, εὐχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, τοῖς θλιβομένοις πᾶσι, θυμηδία ἐδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ· πᾶς γὰρ τῷ σῶ, προσπελάζων Ναῶ ἀληθῶς, μετ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβάς, τῶν θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτόν, τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἄθλοις μετὰ σπουδῆς, θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμώντες, φαιδρὰν ἑορτήν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα.

Ἦχος Πα

Δοξολογία Πατριάρχων και
 Αγίου Πνεύματος

Αγιώσυνης δωωωρεεα και
 πλτοςθειειειειααςζωωωης πεφανε
 ερωωσαιτωκοοσμωωωθεοοδωωω
 ρε Χριστοςγααρσσοοφετηνμνηηη
 μηηηνεδοοξααασενενησυμφωνως
 οιπιστοιγεγηθοοτεεεσυυμν
 μενταςαγωωναστωνποοονωωωνσ

Και νυν. Θεοτοχίον.

Χκαι νυν και αιει και εις τας αιωνων
 αιωνων αμην

Θεοτοκεσειηαμπελοςηαληθι
 νηηβλαστησασατονκαρποντηςζωηςσεικε
 τευομενπρεσβευεΔεσποιναμετατΑθλο

φο ο ρθ και παν τωντων Α γι ι ων ε λε η
θη ναιταςψυ χας ημων

Και εϋθϋς φάλλεται εις τον αυτον η̇χον
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι
ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι
α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σου Χριστε ε και Α γι ον Πνευμα

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ο ος του Πα τρος ο αι ρωντην α μαρτι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρωντας α
μαρτι ι ας του κο σμου

Προ σδεξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα
τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τασου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Οτι πα ρα σοιπη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Αγι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Α^{Πα} α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἦχος Δι-θ

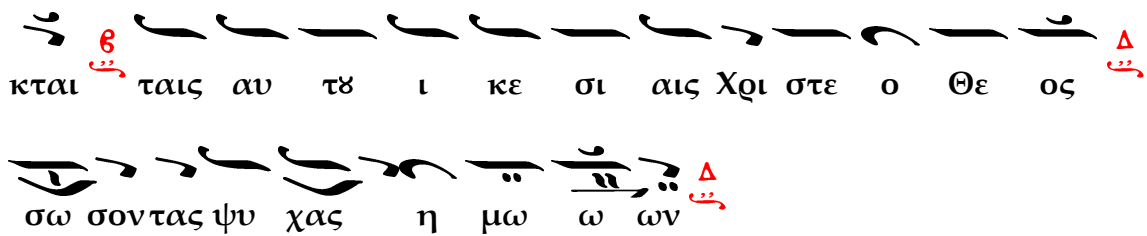
Μ ε γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα

τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα

τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο

δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω

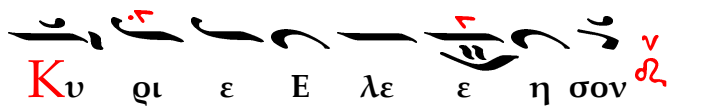
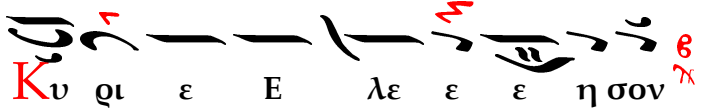
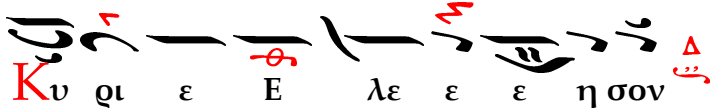

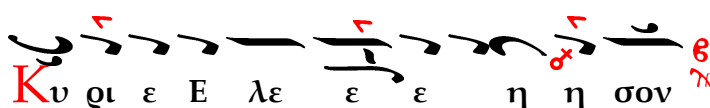

θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε

 κται ταις αυ τδ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος
 σω σοντας ψυ χας η μω ω ων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

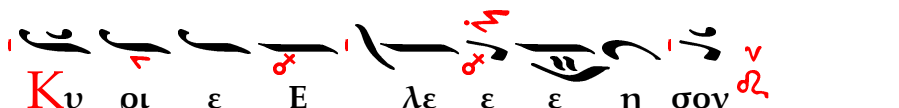
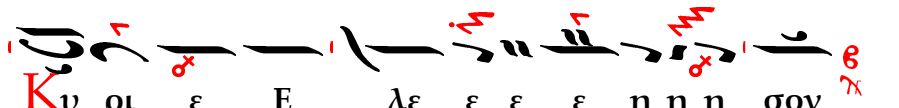
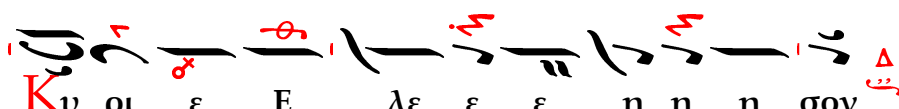
Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ρ

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψα' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α σ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αἰς των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

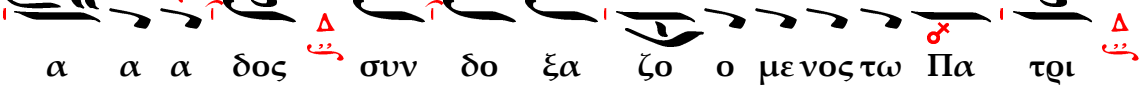
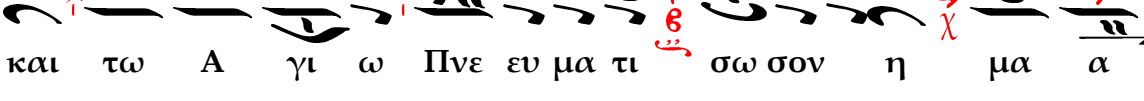

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σα σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω νας των αι ω
νων α μην

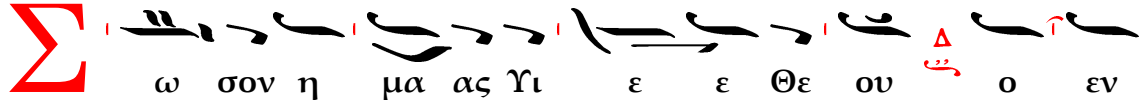

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νος Μα ρι ι ας α τρε πτως ε ναν θρω πη

 σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ θα να τω

 θα να τον πα τη η σας ^Δ εις ων ^Ζ της α γι ας Τρι

 α α α δος ^Δ συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι ^Δ

 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι ⁶ σω σον η ^χ μα α

 ας ^Δ

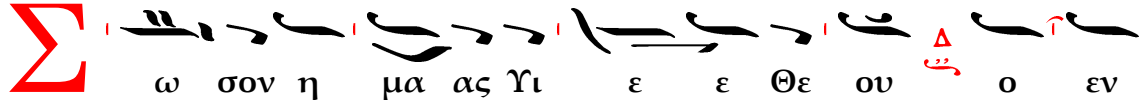

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ ο εν

 Α γι ι οι οις θαν μα στος ^Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

 ς ι α ^Δ

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ ο εν

 Α γι ι οι οις θαν μα στος ^Δ ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

 ς ι α ^Δ

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
 τὴν γῆν. (148'3)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ^Δ ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψα λλον τας σοι αλ λη

 λη ι α α α

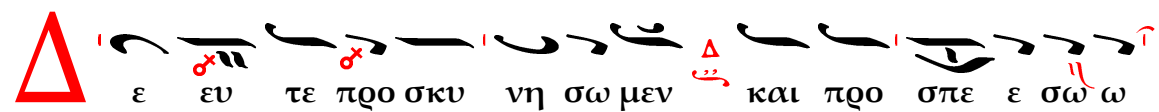
Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

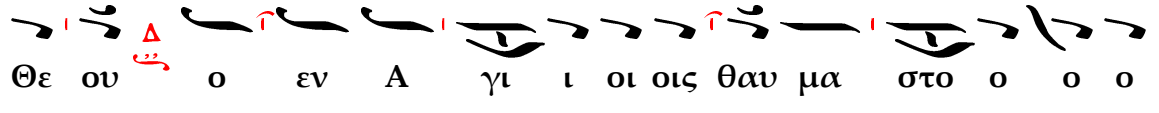
ᾠχος Δι-θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε

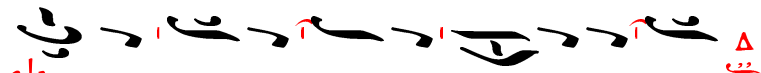

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο

 ος

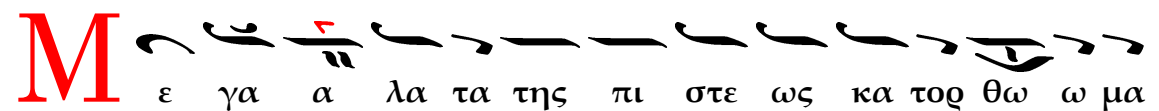
ὁ β' χορός:

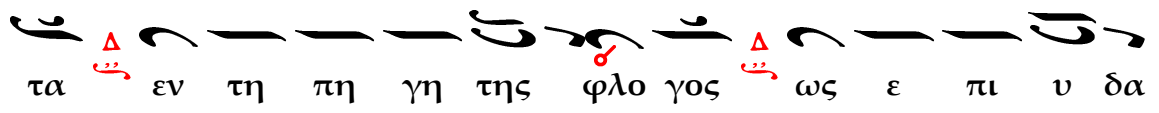
 ψα λλον τας σοι αλ λη λη ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

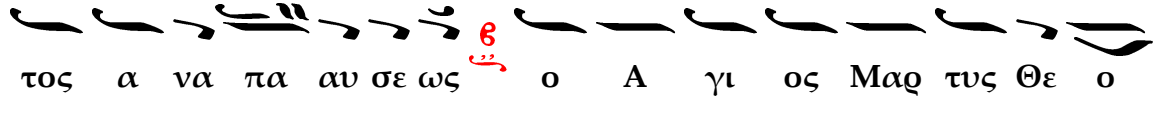
ᾠχος Δι-θ

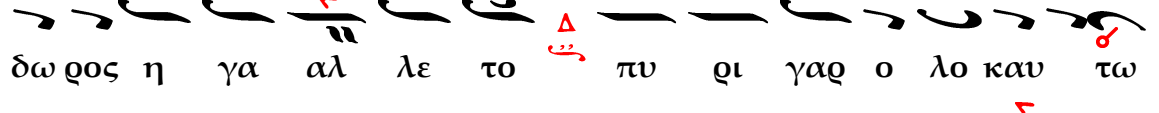
 Με γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα

 τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα

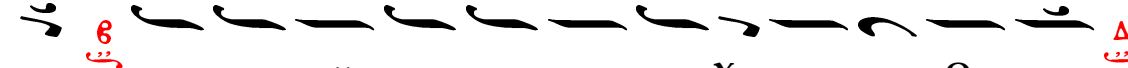
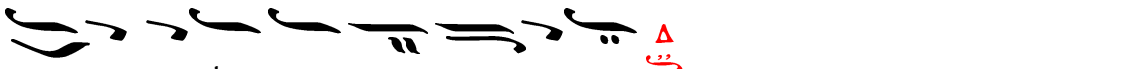
 τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο

 δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω

 θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε

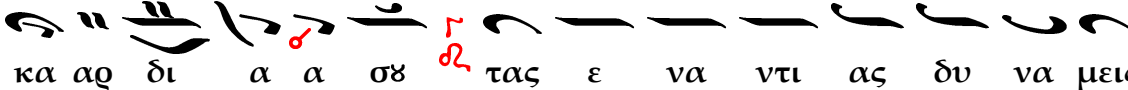
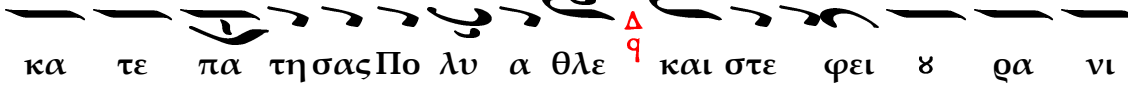
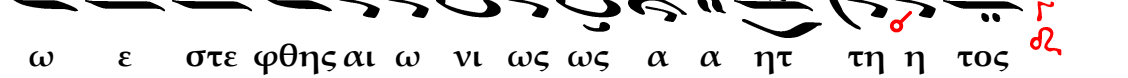

 και ταις αυ τρι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος

 σω στοντας ψυ χα α ασ η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Αὐτόμελον.

Ἦχος Γα ρ

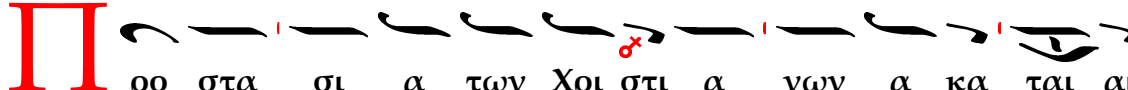

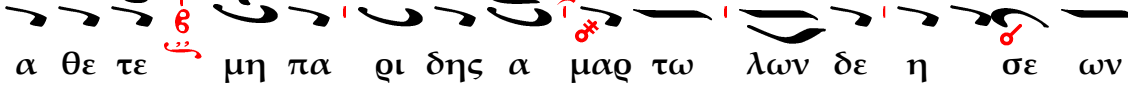
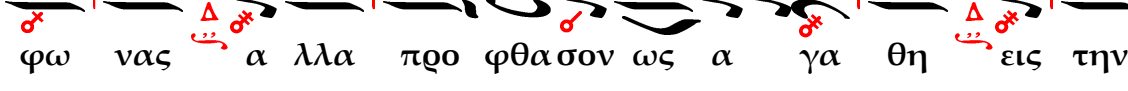

Π ι στιν Χρι στε ω σει θω ρα κα εν δονλα βων εν

 κα αρ δι α α στας ε να ντι ας δυ να μεις

 κα τε πα τησας Πο λυ α θλε και στε φει ς ρα νι

 ω ε στε φθησαι ω νι ως ως α α ητ τη η τος

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος Δι - θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι

 σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα

 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων

 φω νας α λλα προ φθασον ως α γα θη εις την

 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον

των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπεν
 σου εις ικεσιαν η προστατευουσα
 αει θεοτοκων των σεεε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A αγιος ο ο ος ο ο ο θεο ο ο ο ος
 α αγιος ο ο ος ι ι ισχυρο ο ο ος α
 αγιος αθαα νατος ελεεησο ο
 ον ημας

Τό τρίτον.

A γιος ο θεο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος αγιος ισχυρο ο ο ο ο ος
 α αγιος αθαα νατος ελεεη
 σο ο ον ημας

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα
 τι

K αι νυν και αι και εις τους αιωναςτωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος ^Δ Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος ^Δ Α γι ος Α θα α να α τος ^θ

ε ε λε η σον η η μα ας ^Δ (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α γι ι ι α α γι

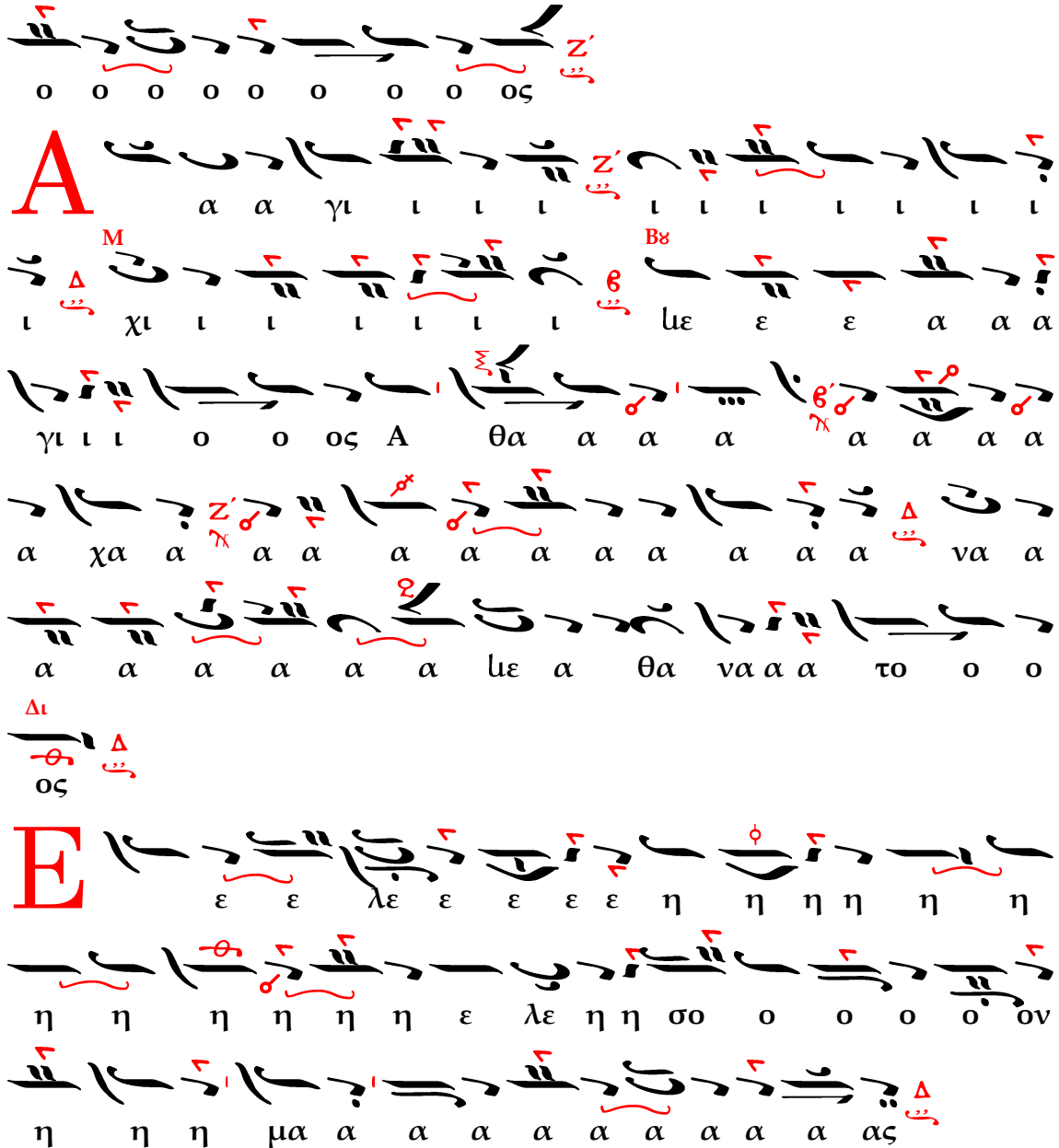
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α α α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης: Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.
 Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
 (Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠ Γα φ

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

α πο φο βε εχ θου ε ξε λυ σ την ψυ χη ην μη

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α

Ἦ Ἐσκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
α πο

πλη θου ερ γα ζο με νων την α δι κι ι αν

Ε υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αν τες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

Ἦ ὁ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ

ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶή γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς α').

ᾠχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
 Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε
 δρος η εν τω λι βα νω πλη θυν θη η η η σε
 ε ε ε ται
A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
 Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ϑ εν ταις

αυ λαις τθ Θε ς η μων ε ξαν θη η η η

σθ ς ς ς σιν

A λλη η λθ ι ι α A λλη η λθ ς

ς ι ι ι ι α A α α α α λλη η η

λθ ς ς ς ς ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Τῆς ἡμέρας (Σαββάτου Ἀ΄ Νηστειῶν).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (β΄ 23-28, γ΄ 1-5).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχτας. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς σάββασι ὃ οὐκ ἔξεστι. Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυὶδ ὅτε χρεῖαν ἔσχε καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; Πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι; Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. Καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα. Καὶ παρετήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγείρε εἰς τὸ μέσον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐξεστὶν τοῖς σάββασι ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. Καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. καὶ ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.

Καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.
(Ζήτηε αὐτὸ τῇ ΙΖ' τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου).

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κ' 46-47, κἀ 1-4).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλοῦντων ἄσπασμους ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δεῖπνοις, οἱ κατεσθίουσιν τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήφονται περισσότερον κρίμα. Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους. Εἶδε δὲ τινὰ χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ λεπτὰ δύο, καὶ εἶπεν· Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἡ χήρα ἢ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ, αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλε. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἦχος ἰὺ Δι σ

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **T** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ρ ρ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣ Δι̣ ς

Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι

α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ

δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονειρηνησθυσιαναινεσε

ως

ΚαιμετατουΠνευματοοσου

ΕχομενπροστονΚυριον

Αξιονκαιδιιιικαιον

ΑγιοςΑγιοςΑγιοςΚυριοςΣαβ

βαωθ πληρηςοουρανοςκαιηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιστοιςευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριιουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηνηην

Αμηνηνην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συ γ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι ι μ τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-θ

Εἰδομεν το φως το αληθινον ελαβο
μεν Πνευμα επουρανιον ευρομεν πισιν αλη
θη αδιαιρετον Τρι αδα προσκυνησαν
τες αυτηγαρ ημας εεσωσε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη ητω στομα ημων αινεσε
ως ο Κυριε οπως ανησωμεν την δοο
ξαν οτι ηξιωσας ημας των α
γιων ομασ χειν μυστηριων τηρησον
ημας εν τω σωαγιασμω ολην την η
μεραν μελετων τας την δικαιοσυνην ο
Αλληλεια Αλληλεια Αλλη
λεια ααα

Μετά την όπισθάμβωνον εϋχήν.
ΕΥΛΟΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΛΛΥΒΩΝ
Άπολυτίκιον.

Ἦχος Διϑ

Με γα α λα τα της πι στε ως κα τορ θω ω μα
τα εν τη πη γη της φλο γος ως ε πι υ δα
τος α να πα αυ σε ως ο Α γι ος Μαρ τυς Θε ο
δω ρος η γα αλ λε το πυ ρι γαρ ο λο καυ τω
θεις ως αρ τος η δυς τη Τρι α δι προ ση η νε
κται ταις αυ τϑ ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος
σω σοντας ψυ χα α ας η μων

Δόξα. Κοντάκιον.

Αυτόμελον.

Ἦχος Γα ρ

Πι στιν Χρι στϑ ω σει θω ρα κα εν δον λα βων εν
κα αρ δι α α σϑ τας ε να ντι ας δυ να μεις
κα τε πα τησας Πο λυ α θε και στε φει ϑ ρα νι
ω ε στε φθησαι ω νι ως ως α α ητ τη η τος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ̅̅̅ Πα ρ

Τη πρε σβει α Κυ ρι ε παν των των Α γι ω ων
και της Θε ο το ο κς την σην ει ρηνηνδος η μιν
και ε λε η σον η μας ως μο νος οι κτιρ μω ω ω
ων

ἽΟ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ἽΟ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

ἽΟ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῆ παντοδαπούς ἐκφύειν καρπούς εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ Δανιὴλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· αὐτός, πανάγαθε βασιλεῦ, καὶ τὰ σπέρματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἀγίασον· ὅτι εἰς δόξαν σὴν καὶ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ταῦτα προετέθησαν παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβείῃ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δέ, ἀγαθέ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, οὗ τὸ διὰ τῶν κολλύβων θαῦμα ἐορτάζομεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα·

Ἦχος ̅̅̅ Δι ρ

Χ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον ^ζ α πο τϑ νυν και ε ως

τϑ αι ω ω νο ο ος ^Δ

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δί' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *

Σημείωσις. Ἰστέον ὅτι κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἢ τις ὑπονοεῖται ἐν τῷ ἰσχύοντι Τυπικῷ, προτίθενται σήμερον πρὸς εὐλόγησιν εἰδικὰ κόλλυβα ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἐορταζομένου μεγαλομάρτυρος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διὰ κολλύβων τελεσθέντος θαύματος, περὶ οὗ ἢ ἐν τῷ Τριωδίῳ σχετικὴ ἱερὰ ἀκολουθία. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελεῖται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχασάββατον, θεωροῦμεν ὀρθὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ἐόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δί' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων, «ἵνα μὴ συμφάλλωνται τὰ χαρμόσυνα τοῖς πενθίμοις».